

Vo(sk) Randuli k představení Alleluja, svatá Nituš!

Pokud jde o operu či operetu, jsem těmito žánry téměř nedotčen. A operetu, necht' odborníci prominou, jsem vždycky vnímal jako odlehčený druh zábavy, který je postaven na líbivých melodiích, přímočaré dějové linii a humorných zápletkách. V případě představení, které přivezli ochotníci z Nového Bydžova, jsem, myslím, v tomto očekávání nebyl daleko od pravdy.

Tam, kde samotný původní text, datovaný do konce 19. století, sám o sobě neposkytuje příliš nosného materiálu, je třeba současného diváka, kterého k salvám smíchu přece jen není snadné vyprovokovat nakopnutím do zadku, zaujmout ještě dalšími nápady. Zde se divadelnímu spolku Jirásek dařilo (když opomenu překvapivé a poněkud matoucí fotografování mobilem v jedné ze scén) – začali jednoduchým, ale poutavým a vyčerpávajícím informacím shrnujícím programem, pokračovali velmi vkusnou a nadměrnou zdařilou „paravánovou“ scénou, dali si záležet na volbě a zpracování kostýmů, respektujících dané období bez zbytečné nadsázky, a to vše korunovali živou hudbou a zpěvem odvážně podaným bez mikroportů.

Opereta v sobě střídá činoherní a hudebně-pěvecké sekce – a je třeba si přiznat, že ty hudebně-pěvecké se novobydžovským dařily nesporně více. Činoherní pasáže byly trochu těžkopádné, repliky příliš nenavazovaly a často se objevovala klasická chyba „když nemluví, odcházím dozadu“. Zpívané pasáže naopak upoutaly kvalitou pěveckých výkonů včetně nápaditého ztvárnění sboru (třeba detailem papírových čepic) a mě osobně přímo nadchla vizuální stránka takových scén, kdy například červené košile a béžové kalhoty francouzských vojáků na pozadí černé oděné sboru vyloženě lahodily oku. Zvláštní poklonu rád skládám hlavní představitelce v titulní roli, která celé představení více méně táhla svým zpěvem, dle mého soudu prvotřídním.

Jiráskovci jsou souborem početným. Tím více jsem ocenil ukázněnost a sladěnost „davových“ scén a celkovou energii do představení vloženou. „Nituš“ tímto způsobem podaná určitě neurazí, jemným způsobem pobaví – a opět jsem slyšel odcházet diváky pobrukující si „tam da dam ta dam“. Takže konec dobrý, všechno dobré.

Rozhovor s Míšou Kolofíkovou a Tomášem Kuchlerem, kteří se skvěle doplňují nejen v divadle, kde Tomáš září na jevišti a Míša vše jistí ze zákulisí, nýbrž i ve společném životě

Jak jste se dostali k místnímu divadelnímu souboru?

T: K souboru mě přivedla v roce 2007 mamka, protože byl potřeba záskok na menší roli do hry Balada pro banditu.

M: Já jsem do divadla přišla vloni. Přivedl mě sem Tom jako divadelní nápovědu.

Co se Ti, Míšo, na divadle nejvíce líbí?

M: Mně se líbí společnost lidí, která tady je. Chodím se sem odreagovat.

Tome, jaké role už sis na jevišti zahrál?

T: Mám za sebou dvě role v Baladě pro banditu, a to již zmiňovaný záskok před deseti lety a roli Oreba v loňském znovuuvedení. Zaskakoval jsem i ve hře Dvě gorily proti mafii. Nejnovější rolí je Peregrine Potter v Hrobce s vyhlídkou.

Míšo, jakou máš Ty funkci v souboru?

M: Začínala jsem jako nápověda a teď v Hrobce dělám inspicí. Musím říct, že inspicie mě baví víc, protože je pestřejší. Navíc vidím na jevišti a můžu si hru více užít.

Máš s divadlem nějakou předchozí zkušenost?

M: Jen jako divačka, protože divadlo mám hodně ráda. Miluji muzikály a činohry, většinou jsou pro mě příjemnější komedie.

Nemáš touhu hrát, objevit se na jevišti?

M: Ne, ne, ne! Necítila bych se dobře. Strašně ráda s čímkoli pomůžu, ale spíš v zákulisí.

Chcete se oba divadlu dále věnovat? Máš, Tome, nějakou vysněnou roli?

T: Věnovat divadlu se určitě chci. Zajímala by mě role Truffaldina ve Sluhovi dvou pánů, ale myslím si, že na takovou roli mám ještě čas.

M: Já vás všechny hodlám podporovat i nadále.

Projevuje se nějak společná záliba v divadle i ve vašem vztahu?

M: Občas Tomovi řeknu: „já ti nevěřím, to určitě jenom hraješ!“ (smích)

T: Tím, že se oba v divadle pohybujeme každým týdnem delší dobu, více vidíme pod pokličku tvorby divadla, a je pak příjemné spolu jednotlivá představení probrat.

Víte, že máte kromě divadla i spoustu dalších zájmů. Jak se vám to koordinuje?

M: Myslím, že spoustu věcí rádi děláme dohromady, v tom jsme si sedli a každý den máme něco. V týdnu divadlo, výstava, další akce a o víkendech přírodu. Skloubit to nám problém nedělá, teď jen trochu zanedbáváme cestování.

Tome, letos ses přidal do redakčního týmu Vosk(n)ovin coby grafik. Jaká je to práce?

T: Je to zajímavá práce, která mě baví. Práce je to pestrá, která je každý týden takovou honičkou na poslední chvíli. (smích)

Ani vás nemine otázka, jak vzpomínáte na své osmnáctiny. Takže?

M: Od té doby uplynulo tolik narozenin, že už si nic nepamatuji. Určitě jsem se na osmnáctiny těšila, čekala jsem, jak budu dospělá, ale byla jsem jen o den starší.

T: Žádná očekávání jsem od osmnáctin neměl, takže dopady podle očekávání. (smích)

SLAVNOSTNÍ ZÁVĚREČNÝ VEČER

Vyhlášení výsledků a předání cen

DS Jiřího Voskovce, Sázava

Hrobka s vyhlídkou

(režie Lenka Kuchlerová)

Detektivní komedie zavede diváky do mlhou zahaleného starobylého sídla rodiny Tombových. Zaprášený rodinný právník se důkladně připravuje na čtení poslední vůle náhle zesnulého pana Tomba a jeho potomci se již nemohou dočkat, jaké bohatství jim tatínek odkázal, každý si z rodinného jmění chce utrhnout největší kus pro sebe. Stojí někomu všechny ty peníze za vraždu?

www.divadlo-sazava.cz

Jak se vám letošní přestavení líbila

V průběhu přehlídky Voskovcova Sázava již tradičně probíhá hlasování diváků, kteří rozhodují o tom, který ze souborů získá cenu diváků za nejlepší představení. Diváci mohou svůj názor vyjádřit možnostmi „líbilo“, „líbilo s výhradami“ nebo „nelíbilo“. V letošním ročníku jsme měli v hledišti převážně velmi spokojené diváky. Celkem bylo do hlasovacích krabic vhozeno 708 lístků, z toho jenom 2 „nelíbilo“, 35 „líbilo s výhradami“ a báječných 671 „líbilo“. Pro pořadatele je názor diváků důležitým ukazatelem, který vyjadřuje, jak se jim podařil výběr představení. A letos se vydařil!

Chybí vám nějaké číslo Vosk(n)ovin nebo jste ho snad ztratili? Snadná pomoc! Všechna vydání budou postupně zveřejňována na webových stránkách a facebooku Divadelního souboru Jiřího Voskovce na odkazech:

www.divadlo-sazava.cz

www.facebook.com/dsjv.sazava

Pokud vás k dění přehlídky cokoliv zajímá nebo chcete vyjádřit svůj názor na hru Hrobka s vyhlídkou napište nám na redakční e-mail vosknoviny@seznam.cz

Partneři a sponzoři přehlídky

FCC ČR 🎵 Komterm, a.s. 🎵
KAVALIERGLASS, a.s. - Sázava 🎵 Martina Štědrová 🎵 Daniel Vágnér 🎵 DASKO Stavebniny, s.r.o. 🎵 SB Omega 🎵 MUDr. Gubelová 🎵 MUDr. Šedová 🎵 Štěpánka Fialová 🎵 ZV Kavalier 🎵 VF Electric 🎵 Erik Geuss 🎵 Střechy Novotný, s.r.o.v 🎵 STEON, s.r.o. 🎵 Papírnictví Poklop - Procházka 🎵 ConSalt s.r.o. 🎵 Hostinec za vodou 🎵 Řeznictví Polesný 🎵 Květinka Ilona 🎵 Petr Kovačka 🎵 Cukrárna Lonská 🎵 Kiosk pod vrbou 🎵 MM reality Konopásek Horyna 🎵

**Mecenáš Vosk(n)ovin
Luxusní papíry.cz**

V E Z P Ě T N Ě M Z R C Á T K U

Divadelní spolek Jirásek z Nového Bydžova píše svou novodobou historií od roku 2003, činnost byla obnovena, jak jinak, než hrou Lucerna od Aloise Jiráska. Ochoťnické divadlo se v Bydžově hrálo již na přelomu 19. a 20. století, kdy byl založen Spolek divadelních ochotníků. Nyní je v souboru aktivně zapojeno přes 40 členů. Na repertoáru mají zejména hudební hry.

Alleluja, svatá Nituš! je klasická opereta Mam'zelle Nitouche v úsporné verzi. Pojednává o klášterní chovance Denise a Célestinovi, učitelé zpěvu, klášterním varhaníkovi a zároveň operetním autorovi, který je vtipnou konfrontací tří rozdílných světů: kláštera, divadla a kasáren.

www.novybydzov.cz

Rozhovor s Alexandrem Gregarem, režisérem a hercem

Jak jste se dostal k divadlu, potažmo k režii?

K divadlu jsem se dostal jako malé dítě. Hrál jsem a když jsem nabral rozum, měl jsem chuť i režirovat. Režiroval jsem už hodně za mlada, pracoval jsem se spoustou souborů. Pocházím z České Třebové, kde jsem začínal. Poté jsem působil v Ústí nad Orlicí. Od roku 1978 jsem měl asi jedenáct představení na Jiráskově Hronově. Také jsem trošku divadlo studoval, nejprve režii, a posléze na stará kolena jsem si na DAMU, kde učím, udělal doktorát ze scénologie, což je zvláštní věda o prostoru a s divadlem má hodně společného. Režii jsem studoval u takových osobností jako byl František Štěpánek z Vinohrad, Jaroslav Vostrý nebo Jan Císař.

Nyní režirujete v Novém Bydžově. Co Vás do souboru přivedlo?

V Novém Bydžově jsem se octl náhodou, před osmi lety mě tam pozvali, zda bych s nimi nějaké představení neudělal. Řekl jsem, ať si vyberou hru, kterou by chtěli a oni mi přinesli to nejtěžší, co mohli. Tři v tom od Jaroslava Vostrého. To je krásná hra, ale nesmírně herecky náročná. V bydžovském souboru jsou šikovní lidé, pěkně zpívají, hrají tak jak umí. Začali jsme dělat tu hru, měla přes třicet repríz. Teď s nimi připravuji hru třetí, Cestu kolem světa za 80 dní. Zkoušíme jednou za týden, někdy i víckrát.

Jak byste sám sebe charakterizoval jako režiséra?

Mám rád amatérské divadlo, jednak jsem z něj vzešel a jednak jsem se svým souborem jezdil po světě a viděl spoustu produkcí. České divadlo je dnes zvláštní, vymezuje se. Jedním směrem je to takové sousedské, lidové divadlo a druhým směrem divadlo alternativní, tvůrčí, autorské. Já mám rád, když se podaří udělat příběh, který se

hraje s nadhledem a chutí. Teď jsme nehráli asi 7 měsíců, měli jen jednu zkoušku, a tak se někdy stane, že je představení rozpadlé. Tito lidé chodí do práce, večer přijdou do divadla a jsou unavení. Já se na ně ale vůbec nezlobím, když už se zlobím, tak na sebe.

Režirujete někdy i sám sebe?

Pokaždé. Mou nejnámější prací je hra Oldřicha Daňka Vévodkyně valdštejnských vojsk. Je to o třicetileté válce, o svobodě. Tam jsem kromě režie dělal muziku a hrál spoustu postav. Režirovat sám sebe mi nedělá problém, mám v sobě nějaký šestý nebo sedmý herecký smysl. Bráním se předehrávat hercům, jak si to jako režisér představuji, protože když jim to ukáži, říkají mi: „tak si to zahraj sám“.

Voskovcova Sázava je letos plnoletá. Jak vzpomínáte na své osmnáctiny?

Když mi bylo osmnáct, byl rok 1961, a to nebyly ty nejlepší časy. Tehdejší režim mě nepustil studovat. Byla to krásná léta, s holkama a klukama, ale doba to bylo blbá.

Rozhovor s Jiřím Vackem, představitelem majora

Jak jste se dostal k divadelnímu spolku Jirásek?

V divadelním spolku Jirásek působím již od dvaceti let. Tenkrát jsme bohužel nedostávali tolik příležitostí, takže jsme pomáhali spíše v komparzu. Co se týká větších rolí, k těm jsem se dostal až v posledních deseti letech. Musím vzpomenout na „Limonádníka“, kde jsem dostal roli Hogofoga. Pak byly i další role, ale až s příchodem profesionálního režiséra pana Saši Gregara, se kterým jsme dělali komedii dell'arte Tři v tom. Poprvé jsme se u této hry setkali s profesionálním přístupem.

Od pana režiséra jsme se dozvěděli, že chystáte hru Cesta kolem světa za 80 dní. Co tam máte za roli?

Mám tam hlavní roli Willyho Foga. Zprvu jsem se toho zalekl, protože režisérova úprava představuje 47 obrazů, a když udělal rozpis zkoušek, tak jsem zjistil, že prakticky ze scény neslezu. Teď na začátku je to pro nás velice těžké, protože režisér vyžaduje znalost textu hned na prvních zkouškách. Máme pno dalších aktivit, já řídím dechový orchestr, ještě jsem dělal dirigenta chrámového sboru, takže je toho hodně a mně samotnému je pak líto, že na zkoušce neodvádím takové výkony, jaké on by si představoval.

Jak by se popsal pan režisér už víme. Jak byste ho charakterizoval Vy?

Je to pán, který má přirozený respekt. Přednáší v Praze na fakultě, publikuje různé historické i současné věci, zajímá se o dění kolem divadla a má přehled o všech přehlídkách. My si ho velice vážíme a mrzí nás, že nesplňujeme všechny jeho přestavy. Až se divíme, že s námi spolupracuje a jsme za to vděční.

Máte ve hře nějakou scénu, která je Vaše nejoblíbenější?

Jsem z té starší generace, prožil jsem základní

vojenskou službu, tak možná tu práci s důstojníky.

Vaše postava je dost žárlivá. Jak jste na tom s touto vlastností Vy?

Já jsem čtyřicet dva let šťastně ženatý člověk a na žárlivost mi nezbyvá čas. Stále se pohybuji mezi mladými lidmi, jelikož učím na základní umělecké škole.

Máte nějakou roli, kterou byste si rád vyzkoušel?

Jsem vděčný za všechno, co přinese pan režisér. Ani bych si netroufl žádnou divadelní roli vypíchnout.

Jste trémista?

Já jsem muzikant, a od útlého věku vystupuji na různých akcích. Díky divadlu jsem se trémy zbavil. Přišel jsem na to, že s trémou to prostě dělat nejde. Člověk se od toho musí oprostít a pak teprve je výkon bezproblémový.

Naše přehlídka letos slaví osmnáct let, jak vzpomínáte Vy na své osmnáctiny?

Moje osmnáctiny padly do takového zvláštního období, do roku 1968. Prožívali jsme v období srpná okupaci. Nebylo to ale jen o těchto vážných záležitostech. Byli jsme mladí lidé, taky jsme si užívali. Toto období souvisí i s maturitou.

Očima odborné poroty aneb hrajete nám na city

Jiří Škoda

Potěšilo mě, že klasická opereta stále žije a někoho zajímá natolik, že ji nastuduje, byť ve zkrácené verzi, a dá tak na frak většině muzikálů.

Bravo Mam'zelle Nitouche!

Zuzana Trnková

Už jsem z té starší generace, která na operetách, především na jejich melodiích díky rozhlasu vyrůstala. A tak jsem si ráda ty známé, kterých je v Mamzelce hodně, zabroukala. Navíc mi dnešek vyvolal vzpomínku na představení u nás v Kutné Hoře, kde hrála moje maminka.

Oldřich Randula

Barevná opereta, co mě s úsměvem vzala do černobílého světa.

...přehledka v tužce

Divácké ohlasy

- Nám se to moc líbilo.
- Jdeme domů s dobrou náladou.
- Nádhemé!
- Mně se líbí každé představení, všechny obdivuji!
- Celkově moc hezké představení.

Výsledky hlasování

líbilo	88
líbilo s výhradami	3
nelíbilo	0